

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 24CoCsp/63/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2317219725
Dátum vydania rozhodnutia: 14. 12. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Eva Behranová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2021:2317219725.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Evy Behranovej a sudkýň JUDr. Andrey Dudášovej a JUDr. Ľubice Spálovej, v spore žalobcu: Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951, proti žalovanej: Q. F., rod. B., nar. XX. XX. XXXX, bytom B. XXX/X, XXX XX V., zastúpená JUDr. Marcelom Ružarovským, advokátom so sídlom A. Žarnova 11C, 917 02 Trnava, o zaplatenie 1.217,10 eura s príslušenstvom, o odvolaní žalovanej proti rozsudku Okresného súdu Galanta č.k. 17Csp/356/2017-345 zo dňa 7. júla 2020, takto

rozhodol:

Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. a závislom výroku III. r u š í a v zrušenom rozsahu mu vec v r a c i a na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie vo výroku I. zaviazal žalovanú povinnosťou zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 997,10 eura, úrok 82,78 eura, úroky z omeškania 0,71 eura, poplatky za poistenie 2,70 eura a úrok vo výške 19,9 % ročne zo súm 1.217,10 eura od 28. 10. 2017 do 16. 10. 2018, 1.117,10 eura od 17. 10. 2018 do 15. 03. 2019, 997,10 eura od 16. 03. 2019 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo súm 1.217,10 eura od 28. 10. 2017 do 16. 10. 2018, 1.117,10 eura od 17. 10. 2018 do 15. 03. 2019, 997,10 eura od 16. 03. 2019 do zaplatenia, úrok z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 82,78 eura od 28. 10. 2017 do zaplatenia, a to všetko do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. súd prvej inštancie vo zvyšnej časti konanie zastavil. Výrokom III. rozhodol o náhrade trov konania tak, že žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%, o ktorej výške súd prvej inštancie rozhodne samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný súdny poriadok (v ďalšom texte „C. s. p.“).

1.1 Právne svoje rozhodnutie súd prvej inštancie odôvodnil poukazom na ustanovenia § 52 ods. 1, 2, § 53 ods. 6, 9, 10, § 53b ods. 1, § 517 ods. 2, § 565 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (v ďalšom texte „Občiansky zákonník“), § 1 ods. 1, 2, § 2 písm. g), h), l), § 9 ods. 1, § 9 ods. 2 písm. k), § 11 ods. 1 písm. a) až d) zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch.

1.2 Na základe vykonaného dokazovania mal súd prvej inštancie za preukázané, že žalobca so žalovanou (ako spotrebiteľom) uzatvorili dňa 23.05.2014 Úverovú zmluvu č. 128352, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý bezúčelový spotrebiteľský úver so špecifikáciou: výška úveru 1.400,- eur, poplatok za poskytnutie úveru 100,- eur, poplatok za poistenie schopnosti splácať úver 1,35 eura mesačne, výška anuitnej splátky 27,29 eura mesačne vždy do 25. dňa v mesiaci, termín splatnosti 1. anuitnej splátky 25.06.2014, počet anuitných splátok 120, konečná splatnosť úveru 27.05.2024, výška úrokovej sadzby 19,90 % p.a., RPMN - 24,85 %, priemerná RPMN - 24,68 %, celková čiastka splatná spotrebiteľom 3.374,80 eura.

1.3 Súd prvej inštancie konštatoval správnosť výpočtu RPMN uvedenej v úverovej zmluve. Žalovaná svoje tvrdenie o nesprávne uvedenej RPMN v zmluve podložila výpočtom na internetovej stránke portálu

finančnej ochrany a osvedčenia, podľa ktorého bola RPMN 27,29 %, resp. 29,79 % a nie 24,85 %, ako bolo uvedené v úverovej zmluve. Podľa § 19 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. v znení účinnom ku dňu uzatvorenia úverovej zmluvy sa RPMN vypočíta podľa vzorca uvedeného v prílohe č. 2 tohto zákona. Z odôvodnenia len vzhľadom na uvedenie názvu internetovej stránky nie je zrejmé, či žalovaná použila výpočet RPMN stanovený zákonom, a teda, či RPMN uvedená v zmluve, je skutočne nesprávna. Odôvodnenie len odkazom na kalkulačku zverejnenú na internete je nepresvedčivé.

1.4 K tvrdeniu, že žalovaná musela uzavrieť poisťovaciu zmluvu, žalobca doručil dve odlišné úverové zmluvy (iných klientov) uzatvorené v danom období ako bola zmluva, nárok z ktorej je predmetom tohto konania, v ktorých dlžníci nemali uzatvorené poistenie, ktoré sú dôkazom toho, že žalobca poskytuje úvery s poistením aj bez poistenia, a to na základe žiadosti klienta. Zo žiadnych podmienok žalobcu nevyplýva povinnosť klienta uzavrieť poistenie úveru, uvedené je plne na rozhodnutí klienta. Navyše, žalovaná nijako nepreukázala nutnosť uzatvorenia poisťovacieho, čím neunesla dôkazné bremeno. Samotné tvrdenie žalovanej nie je dôkazom o tvrdení skutočnosti. Toto tvrdenie je potrebné preukázať. Súd poukázal aj na to, že žalovaná až do podania žaloby úverovú zmluvu nereklamovala u žalobcu, nenapadla neprijateľnosť zmluvných dojednaní. K tvrdeniu žalovanej, že celková čiastka splatná spotrebiteľom je uvedená v zmluve nesprávne, súd poukázal na to, že celkové náklady spotrebiteľa zodpovedajú násobku počtu splátok (120) a výšky splátok (27,29 eura), ku ktorým sa pripočíta poplatok za poskytnutie úveru (100,- eur), t. j. 3.374,80 eura. Uvedené je v súlade s § 2 ods. g) zákona č. 129/2010 Z.z. podľa ktorého poistenie sa zarátava do celkových nákladov iba vtedy, ak spotrebiteľ musel poisťovaciu zmluvu uzavrieť. Žalobca poskytoval úvery aj bez poistenia, a to za rovnakých podmienok ako s poistením, teda poistné nebolo povinné, a teda správne nemalo byť započítané do celkových nákladov spotrebiteľa. Žalovaná do celkových nákladov započítala aj poistné, čo je v rozpore so zákonom a na základe uvedeného dospela k nesprávnemu záveru, že suma celkových nákladov je v zmluve uvedená nesprávne. V danom prípade do celkovej čiastky poistné započítané nebolo, nakoľko uzatvorenie poistenia nebolo podmienkou pre uzatvorenie úverovej zmluvy. V predmetnej veci došlo platne k zosplateniu pôžičky keď listom zo dňa 24. 08. 2017 žalobca upozornil žalovanú na omeškanie so splácaním pôžičky a upozornil ju na postup podľa § 565 Občianskeho zákonníka a listom zo dňa 27. 10. 2017 žalobca spotrebiteľský úver zosplatnil a vyzval žalovanú na jeho úhradu do 06. 11. 2017.

1.5 Výška úrokovej sadzby bola dohodnutá na 19,9 % ročne. Úrok žalobca vyčíslil do zosplatenia úveru vo výške 82,78 eura, ktorú sumu súd priznal žalobcovi a ďalej po zosplatení ich súd vyčíslil percentuálne k dátumu vykonania čiastočných úhrad žalovanou po podaní žaloby. Okrem úroku si strany dohodli aj sankciu za omeškanie - úroky z omeškania vo výške 5 % ročne (čo je aj zároveň zákonná sadzba úrokov z omeškania). Súd prvej inštancie priznal žalobcovi právo na zaplatenie úrokov z omeškania do zosplatenia úveru, ktorý je vyčíslený pevnou sumou 0,71 eura a následne súd priznal žalobcovi aj právo na zaplatenie úroku z omeškania 5 % ročne z dlžnej sumy priznanej istiny od zosplatenia úveru až do jeho úplného zaplatenia, pretože omeškanie žalovanej doposiaľ stále trvá. Súd pritom prihliadol na čiastočné úhrady žalovanej. Súd priznal žalobcovi aj právo na zaplatenie sumy poistného 2,70 eura, pretože poistenie bolo dohodnuté dobrovoľne (opak sa žalovanej nepodarilo preukázať). Poplatok za poistenie úveru bol dohodnutý v zmluve vo výške 1,35 eura mesačne. Súd prvej inštancie poukázal na to, že žalovaná nespochybnila výšku vyčíslených úrokov do zosplatenia, ani úrokov z omeškania a ani poistného, preto mal súd za to, že tieto nerozporoval a teda neboli v konaní sporné.

1.6 Po podaní žaloby žalovaná uhradila dňa 16.10.2018 sumu 100 eur a dňa 15.03.2019 sumu 120 eur, žalobca preto vzal žalobu späť v časti 220 eur. So súhlasom žalovanej súd v časti istiny 220 eur konanie zastavil.

1.7 O náhrade trov konania súd prvej inštancie rozhodol podľa § 255 ods. 1, § 256 ods. 1 a § 262 ods. 1 C. s. p.. Čiastočné zastavenie konania bolo zavinené žalovanou, ktorá vykonala čiastočnú úhradu žalovanej sumy po podaní žaloby, a teda zaviniť, že konanie sa muselo čiastočne zastaviť, preto je povinná nahradiť žalobcovi trovy konania. Vo zvyšnej časti bol žalobca plne úspešný, a preto mu súd prvej inštancie priznal plnú náhradu trov konania voči neúspešnej strane - žalovanej. O výške náhrady trov konania súd rozhodne samostatným uznesením podľa § 262 ods. 2 C. s. p.

2. Rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu napadla odvolaním v zákonom stanovenej lehote žalovaná z dôvodov ustanovených v § 365 ods. 1 písm. b), písm. f), písm. h) C. s. p. tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v

takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces [písm. b)], súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam [písm. f)] a rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci [písm. h)].

2.1 Žalovaná uviedla, že počas celého konania poukazovala na nedostatky úverovej zmluvy, najmä na nepravdivé a zavádzajúce uvedenie obligatórných náležitostí, ktoré vyžaduje zákon č. 129/20210 Z. z. v ustanovení § 9 ods. 2, pritom svoje tvrdenia a argumenty podporovala nielen vnútroštátnou súdnou praxou, ale aj rozhodnutiami Súdneho dvora EÚ. Ako najzásadnejší nedostatok žalovaná napádala nesprávne uvedenú RPMN, o čom súdu prvej inštancie predložila viaceré výpočty vykonané prostredníctvom kalkulačky RPMN na stránke ministerstva financií SR, ktorú všeobecné súdy bežne akceptujú. Žalovaná si teda splnila povinnosť tvrdenia, ako aj dôkaznú povinnosť, pretože predložila relevantný dôkaz. Súd prvej inštancie v rozpore s ustanovením § 187 ods. 1 C. s. p. nepovažoval predložené dôkazy za presvedčivé, pričom úvahy súdu prvej inštancie nemajú oporu v zistenom skutkovom stave ani v žiadnom dôkaze.

2.2 Žalovaná ďalej poukázala na skutočnosť, že súd prvej inštancie v konaní zistil, že žalobca poskytol úver vo výške 1.400,- eur, z ktorého časť finančných prostriedkov vo výške 100,- eur použil na úhradu poplatku za poskytnutie úveru započítaním v deň poskytnutia úveru. V tejto súvislosti žalovaná opakovane poukázala na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-377/14 z 21.04.2016, v ktorom Súdny dvor EÚ ustálil, že do celkovej výšky úveru v zmysle článku 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Žalovaná netvrdila, že si veritelia nemôžu účtovať poplatok za poskytnutie úveru, ale neprípustné je, aby bol poplatok započítaný s istinou úveru pri poskytnutí úveru, pretože sa tým kráti poskytnutý úver slúžiaci k ekonomickému využitiu spotrebiteľa. Na základe uvedeného má žalovaná za to, že rozhodnutie súdu prvej inštancie porušuje jej právo na spravodlivý proces, pretože súd prvej inštancie sa odklonil od ustálenej súdnej praxe a tento odklon žiadnym spôsobom nevysvetlil, nezdôvodnil a súčasne jeho rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. V tejto súvislosti žalovaná poukázala na rozhodnutie Okresného súdu Galanta 17Csp/34/2019, v ktorom súd posudzoval totožnú otázku započítania poplatku za poskytnutie úveru s istinou úveru pri jeho poskytnutí.

2.3 Žalovaná ďalej uviedla, že poistenie v zmluve nebolo uzatvorené dobrovoľne, pretože bolo vopred predpísané na žiadosti o poskytnutie spotrebného úveru zo dňa 23.05.2014. Súd prvej inštancie prišiel v konaní k nesprávnemu záveru, že toto poistenie bolo dobrovoľné a považuje za absurdný záver súdu prvej inštancie, že zo zmluvy nevyplýva povinnosť klienta uzavrieť poisťovnú zmluvu. Súd prvej inštancie vôbec nebral do úvahy povahu sporu a charakter zmluvného vzťahu ako vzťahu spotrebiteľského, v ktorom sú spotrebiteľom predkladané formulárové zmluvy. Pokiaľ súd prvej inštancie dospel k záveru, že zo zmluvy nevyplýva povinnosť uzavrieť poistenie, potom súčasne možno tvrdiť, že zo zmluvy nevyplýva ani dobrovoľnosť poistenia, a to už vzhľadom na uvedené. Súd prvej inštancie dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam na základe vykonaných dôkazov, pretože vykonaním dôkazu - výsluchu žalovanej sa jednoznačne preukázalo, že o poistení nevedela a o tom nebola ani informovaná, pretože žalobca dal podpis iba na poslednú stranu. Súd prvej inštancie sa nevyrovnal ani s platnosťou poisťovnej zmluvy, ktorá musí byť písomná a obsahovať náležitosti podľa § 788 ods. 2 Občianskeho zákonníka. Žalovaná na základe uvedeného konštatuje, že poistenie nebolo uzatvorené dobrovoľne a z istiny úveru bola pri jeho poskytnutí strhnutá určitá časť, čo spôsobuje, že RPMN nie je uvedené v zmluve správne. Žalovaná ďalej poukázala, že ak spotrebiteľ nemá možnosť prejaviť nesúhlas s doplnkovými zmluvami, službami alebo poistením, potom nemožno takéto poistenie, služby či doplnkové zmluvy považovať za platné a individuálne dojednané.

2.4 Na základe uvedených skutkových a právnych dôvodov je úver potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov, teda žalobcovi nepatrí zákonný úrok ani poplatky. Súčasne uviedol, že považuje za neprijateľné, aby spotrebiteľ mal platiť úrok z omeškania zo zmluvných úrokov, teda platiť príslušenstvo pohľadávky z príslušenstva pohľadávky, pretože takýto nárok veriteľa nemá oporu v právnej úprave. Vzhľadom na uvedené žalovaná žiadala odvolací súd, aby rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Žalovaná si uplatnila nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

3. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovanej uviedol, že s rozhodnutím súdu prvej inštancie sa stotožňuje, považuje ho za vecne a právne správne a v dôvodoch naň odkazuje. V konaní jednoznačne

preukázal dôvodnosť a výšku uplatnenej pohľadávky, a naďalej sa pridrižiava všetkých doterajších vyjadrení, v ktorých zaujal dostatočné stanovisko k jednotlivým námietkam a tvrdeniam žalovanej, ktoré považuje za nesprávne. Osobitne k tvrdeniu žalovanej o nesprávnej výške poskytnutého úveru z dôvodu úhrady poplatku za jeho poskytnutie žalobca uviedol, že poskytol žalovanej úver vo výške 1.400,- eur, ako bolo dohodnuté v úverovej zmluve a použitie časti poskytnutej sumy žalovaným na úhradu poplatku dohodnutého priamo v úverovej zmluve nijako nespochybňuje výšku sumy úveru poskytnutej žalobcovi ani neznižuje istinu dlhu žalovaného. V danom prípade záväzok žalovanej vrátiť žalobcovi poskytnutý úver mal byť splnený splátkami a v časti úhrady poplatku za poskytnutie úveru bol zánik tohto záväzku dohodnutý aj vo forme zápočtu. Takýto spôsob splnenia dlhu vo forme zápočtu nie je zákonom zakázaný, je zákonom predpokladaný. Uvedený spôsob zániku záväzku spotrebiteľa vo forme zápočtu oproti záväzku žalobcu ako veriteľa na poskytnutie úveru je legálny a dovolený. Zápočítanie je zákonom dovolený legálny prostriedok zániku peňažného záväzku iným spôsobom ako reálnou úhradou. Tvrdenie žalovanej o nesprávne uvedenej výške úveru 1.400,- eur, hoci bola žalovanej vyplatená v skutočnosti suma 1.300,- eur, nie je správne. Ako už bolo aj vyššie uvedené, dohoda o započítaní je dohodou o osobitnom spôsobe zániku časti záväzku žalovanej vo výške poplatku za poskytnutie úveru a nemá vplyv na dohodnutú celkovú výšku úveru. Skutočnosť, že žalovanej bola vyplatená suma 1.300,- eur neznamená, že jej nebol poskytnutý úver v dohodnutej výške 1.400,- eur vzhľadom k tomu, že vyplatením sumy o 100,- eur nižšej sa zároveň znížil záväzok žalovanej pri priamom peňažnom plnení. Vzhľadom na uvedené skutočnosti predmetná úverová zmluva obsahuje správny údaj o celkovej výške úveru, rovnako v nadväznosti na uvedené obsahuje aj správny údaj o RPMN, ktorý je v súlade so zákonom a nie je v neprospech spotrebiteľa. Žalobca navrhol, aby odvolací súd napadnuté rozhodnutie súdu prvej inštancie ako správne potvrdil.

4. Žalovaná v odvolacej replike poukázala na podané odvolanie s tým, že sa pridrižiava v plnom rozsahu argumentov v ňom uvedených. Na podporu dôvodnosti odvolania, a teda nesprávnych záverov súdu prvej inštancie poukázala na vyjadrenie žalobcu k odvolaniu, ktoré iba potvrdzuje správnosť argumentácie žalovanej, pretože nepopiera, že na účet žalovanej poskytol úver iba vo výške 1.300,- eur namiesto schválenej výšky 1.400,- eur. Podľa názoru žalobcu má ísť o dohodnutý záväzok vo forme započítania, avšak uniklo jeho pozornosti, že žalovaná uviedla, že žalobca ju nikdy s obchodnými podmienkami neoboznámil a že celý kontraktačný proces prebehol na pobočke žalobcu a trval iba pár minút. Dohoda o započítaní preto neexistuje, ale ide o nejaký postup žalobcu vo vzťahu k spotrebiteľom, ktorý nemôže požívať ochranu. Na základe uvedeného žalobca konal v rozpore so zákonom a uviedol spotrebiteľa do omylu. V tejto súvislosti nie je podstatné, ako veriteľ formálne označil skutočný stav, preto je dojednaná výška úveru 1.400,- eur a poplatok vo výške 100,- eur, ktorý sa pri poskytnutí úveru započíta s istinou úveru iba právna konštrukcia veriteľa, ktorou obchádza jednotlivé ustanovenia zákona č. 129/2010 Z. z. o výške úveru, výške RPMN a celkovej čiastke splatnej spotrebiteľom. Tento postup žalobcu je preto potrebné odmietnuť, pričom odmietanie tohto postupu vyplýva aj zo súdnej praxe Súdného dvora EÚ a Ústavného súdu SR. Vzhľadom na uvedené skutočnosti žalovaná uviedla, že žiada odvolací súd, aby napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na nové konanie a rozhodnutie. Žalovaná taktiež uviedla, že si uplatňuje nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

5. Žalobca v odvolacej duplike uviedol, že výšku poskytnutého úveru, použitie časti poskytnutého úveru na úhradu poplatku nemôže ovplyvniť výšku poskytnutého úveru. Žalobca má za to, že rozhodujúcou právnou otázkou je v tejto súvislosti ustálenie opodstatnenosti a najmä zákonnosti nároku veriteľa na poplatok za poskytnutie úveru. Poplatok za poskytnutie úveru je uhrádzaný na zákonomnom základe a tvorí zložku ceny predmetu plnenia a vyplýva z § 499 Obchodného zákonníka. Predmetné ustanovenie upravuje základné náležitosti zmluvy o úvere aj kogentné ustanovenie o poplatku za poskytnutie úveru ako tzv. záväzkovú províziu. Zo znenia § 499 Obchodného zákonníka vyplýva, že poplatok za poskytnutie úveru možno dojednať ako jeden z dvoch nárokov na protiplnenie za poskytnutie hlavného predmetu plnenia - úveru. Žiadať tento poplatok je však možné len v prípade, ak veriteľ poskytuje úvery v rámci predmetu svojho podnikania. Poplatok pritom nemožno zamieňať ani stotožňovať s úrokom. Osobitné predpisy na účely porovnania cien služieb poskytovateľov, ktorí tento poplatok uplatňujú, prikazujú zahrnúť ho do výpočtu ceny služby a RPMN, v dôsledku čoho si spotrebiteľ môže porovnať výhodnosť služieb jednotlivých dodávateľov. Nie je teda pravdou, že tento poplatok len skryto zvyšuje sumu úrokov ako ceny úveru, keďže úroky a poplatok sú odlišné zákonné nároky za poskytnutie úveru. Žalobca na záver uviedol, že poplatok za poskytnutie úveru je riadnou, tradičnou a zákonnou súčasťou ceny úveru.

6. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 C. s. p.), po zistení, že odvolanie proti rozsudku bolo podané včas (§ 362 ods. 1 C. s. p.), oprávnenou stranou (§ 359 C. s. p.), proti rozhodnutiu, proti ktorému je odvolanie prípustné (§ 355 ods. 1 C. s. p.), po skonštatovaní, že odvolanie má zákonom predpísané náležitosti (§ 363 C. s. p.) a že odvolateľka použila zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 365 ods. 1 písm. b, h, f C. s. p.), preskúmal napadnuté rozhodnutie v medziach daných rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 367 ods. 3 C. s. p.), vychádzajúc zo skutkového stavu zisteného súdom prvej inštancie bez potreby zopakovania či doplnenia dokazovania (§ 383 a § 384 C. s. p.), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C. s. p. á contrario) a dospel k záveru, že odvolanie žalovanej je dôvodné, preto je potrebné rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej časti zrušiť a vec v zrušenej časti vrátiť tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

7. Odvolací súd predovšetkým konštatuje, že napriek skutočnosti, že žalovaná v úvode svojho odvolania uviedla, že odvolanie podáva proti predmetnému rozsudku, podľa obsahu odvolanie smeruje len proti výroku I. rozsudku (a súvisiacemu výroku III. o nároku na náhradu trov konania), nesmeruje voči výroku II. o čiastočnom zastavení konania.

8. Predmetom konania vedeného na súde prvej inštancie bolo zaplatenie istiny v sume 1.217,10 eura, zmluvného úroku v sume 82,78 eura, úrokov z omeškania v sume 0,71 eura - všetko vyčíslené ku dňu predčasného zosplatenia úveru 28.10.2017, úrokov 19,90 % ročne z nezaplatennej istiny 1.217,10 eura od 28. 10. 2017 do zaplatenia, úroku z omeškania vo výške 5 % ročne z nezaplatených úrokov 82,78 eura od 28. 10. 2017 do zaplatenia, poplatkov za poistenie vo výške 2,70 eura, keď z dôvodu riadneho nesplácania úveru poskytnutého žalovanej žalobca vyhlásil úver za predčasne splatný. V priebehu konania vzal žalobca žalobu čiastočne späť v sume spolu 220 eur z dôvodu vykonania úhrady žalovanou po podaní žaloby.

9. Predmetom odvolacieho konania je s prihliadnutím na odvolacie dôvody žalovanej preskúmanie správnosti postupu a rozhodnutia súdu prvej inštancie v rozsahu napadnutého výroku I. a v závislom výroku o nároku na náhradu trov konania.

10. Žalovaná odvolanie odôvodnila tým, že súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

11. Obsah práva na spravodlivý proces je široký a tvoria ho jednotlivé práva, ktoré je možné vyvodiť predovšetkým z rozhodovacej činnosti Európskeho súdu pre ľudské práva. Okrem iných tvorí obsah práva na spravodlivý proces aj právo na spravodlivé prejednanie veci, ktoré samotné obsahuje aj právo na vyrovnanie sa so všetkými relevantnými skutočnosťami, zákaz prekvapivých rozhodnutí, zákaz ľubovôle. Dôvodom na zrušenie odvolaním napadnutého rozhodnutia je taký zásah do práva na spravodlivý proces, ktorý vzhľadom na jeho povahu alebo intenzitu nie je možné v odvolacom konaní napraviť (porovnaj (Števček, M., Ficová, S., Baricová, J., Mesiarkinová, S., Bajánková, J., Tomašovič, M., a kol. Civilný sporový poriadok. Komentár. Praha : C. H. Beck, 2016, str. 1239, resp. 1302).

12. Podľa žalovanej k porušeniu jej práva na spravodlivý proces došlo najmä tým že súd prvej inštancie sa nedostatočne vyrovnal s jej námietkami o nesprávne uvedenej RPMN v úverovej zmluve v jej neprospech ako spotrebiteľky, neodôvodneným odchýlením sa od ustálenej súdnej praxe - najmä od rozhodnutia Súdneho dvora EÚ vo veci C-377/14 z 21. apríla 2016 Radlinger, Radlingerová c/a FINWAY a.s., rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 16.06.2020, sp. zn. 5Cdo 42/2020 a nálezu Ústavného súdu SR zo dňa 11.06.2019 sp. zn. III ÚS 438/2018.

13. Zároveň žalovaná s poukazom na uvedené skutočnosti dôvodila, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia v otázke výšky úveru, nákladov na úver a RPMN (v zmysle zákona č. 129/2010 Z.z. a smernice č. 2008/48/ES).

14. Pod právnym posúdením je potrebné rozumieť činnosť súdu, pri ktorej sa zo skutkových zistení vyvodzuje právny záver a aplikuje konkrétna právna norma na zistený skutkový stav. O nesprávnu aplikáciu právnych predpisov sa jedná vtedy, ak súd nepoužil správny právny predpis, alebo ak aplikoval

správny právny predpis, nesprávne ho však interpretoval, alebo ak zo správnych skutkových zistení vyvodil nesprávny právny záver.

15. Žalovaná ďalej uplatnila odvolací dôvod, podľa ktorého súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, pretože vykonaným dôkazom - výsluchom žalovanej sa preukázalo, že neprišlo k riadnemu uzatvoreniu poisťnej zmluvy v zmysle ustanovení § 788 ods. 2 a § 792 a nasl. Občianskeho zákonníka. Súd však uzavrel, že išlo o dobrovoľné uzatvorenie poisťnej zmluvy.

16. K nesprávnym skutkovým zisteniam z vykonaných dôkazov súd dospeje nesprávnym vyhodnotením dôležitosti alebo pravdivosti dôkazov, alebo porušením pravidiel formálnej logiky.

17. Z obsahu spisu a napadnutého rozsudku odvolací súd zistil, že medzi stranami nebolo sporné, že podľa úverovej zmluvy uzavretej dňa 23.05.2014 bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 1.400 eur, v skutočnosti bola však žalovanej vyplatená suma 1.300 eur, keď 100 eur bolo zinkasovaných žalobcom ako poplatok za poskytnutie úveru. Súd prvej inštancie pritom vyslovil svoju úvahu, v zmysle ktorej časť poskytnutej sumy na úhradu poplatku nijako nespochybňuje výšku sumy poskytnutého úveru ani neznižuje istinu dlhu žalovanej. Poukázal pritom na článok 3.5. Obchodných podmienok žalobcu pre úvery občanom, podľa ktorého „Peňažné prostriedky formou Pôžičky poskytne banka klientovi bezodkladne prostredníctvom úverového účtu jednorazovo v plnej výške Pôžičky. Z poskytnutých prostriedkov bude zaplatený (zinkasovaný) poplatok za poskytnutie úveru. Zvyšná časť bude vyplatená na klientom určený účet v zmluve o úvere alebo v žiadosti o poskytnutie Pôžičky najneskôr nasledujúci pracovný deň po uzatvorení zmluvy o úvere.“ Napriek námietke žalovanej vyslovenej v konaní pred súdom prvej inštancie v súvislosti s nesprávne uvedenou výškou RPMN a poukaze na rozhodnutie Súdneho dvora EÚ vo veci C-377/14 z 21. apríla 2016 Radlinger, Radlingerová c/a FINWAY a.s. (už pri prvom úkone žalovanej - odpore zo dňa 25.04.2018) sa súd s touto pre rozhodnutie podstatnou námietkou nevyrovnal, závery citovaného rozhodnutia vo svojom rozhodnutí ani nespomenul a tieto neaplikoval.

18. V tejto súvislosti odvolací súd súhlasne so žalovanou dáva do pozornosti princíp právnej istoty, zakotvený v Čl. 2 C.s.p., podľa odseku 2) ktorého právna istota je stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít; ak takej ustálenej rozhodovacej praxe niet, aj stav, v ktorom každý môže legitímne očakávať, že jeho spor bude rozhodnutý spravodlivo. Podľa ods. 3) citovaného článku, ak sa spor na základe príhľadnutia na prípadné skutkové a právne osobitosti prípadu rozhodne inak, každý má právo na dôkladné a presvedčivé odôvodnenie tohto odklonu.

19. Za ustálenú rozhodovaciu prax je potrebné považovať rozhodovaciu prax najvyšších súdnych autorít, akými sú Najvyšší súd SR, Ústavný súd SR, Európsky súd pre ľudské práva a Súdny dvor Európskej únie.

20. V rozhodnutí Radlinger, Radlingerová c/a FINWAY a.s. Súdny dvor EÚ (v bodoch 85. až 87.) uviedol, že „... pojem „celková čiastka, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť“ je vymedzený v článku 3 písm. h) smernice 2008/48 ako „súčet celkovej výšky úveru a celkových nákladov spotrebiteľa spojených s úverom“, vyplýva z toho, že pojmy „celková výška úveru“ a „celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom“ sa vzájomne vylučujú a celková výška úveru preto nemôže zahŕňovať sumy, ktoré vstupujú do celkových nákladov na úver pre spotrebiteľa. Do celkovej výšky úveru v zmysle článku 3 písm. l) a článku 10 ods. 2 smernice 2008/48 nemožno zahrnúť nijakú zo súm určených ako odmenu za záväzky dohodnuté z dôvodu predmetného úveru, ako sú administratívne poplatky, úroky, provízie a akékoľvek ďalšie poplatky, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť. Treba zdôrazniť, že neoprávnené zahrnutie súm tvoriacich celkové náklady spotrebiteľa spojené s úverom do celkovej výšky úveru bude nutne viesť k podhodnoteniu RPMN, ktorého výpočet závisí od celkovej výšky úveru.... článok 3 písm. l) a článok 10 ods. 2 smernice 2008/48, ako aj bod I prílohy I tejto smernice sa majú vykladať v tom zmysle, že celková výška úveru a výška čerpania úveru označujú celkovú sumu, ktorá bola daná k dispozícii spotrebiteľovi, čo vylučuje sumy, ktoré si poskytovateľ úveru účtuje na úhradu nákladov súvisiacich s predmetným úverom a ktoré nie sú tomuto spotrebiteľovi reálne vyplatené (bod 91. citovaného rozhodnutia).“

21. Odvolací súd konštatuje, že súd prvej inštancie nerozhodol v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou najvyšších súdnych autorít, ani neodôvodnil odklon od tejto rozhodovacej praxe, čím porušil právo žalovanej na spravodlivý proces. Ak by súd prvej inštancie zohľadnil závery citovaného rozhodnutia Súdneho dvora EÚ, pri zistenej nespornosti tvrdení o výške úveru a skutočne vyplatenej sume na účet žalovanej by dospel k záveru o nesprávne uvedenej výške RPMN v neprospech žalovanej v predmetnej úverovej zmluve, čo vedie ku konštatovaniu, že úver poskytnutý na základe predmetnej úverovej zmluvy je potrebné považovať za bezúročný a bez poplatkov. Vo vzťahu k ďalšej odvolacej námietke žalovanej - k poisteniu schopnosti splácať úver, odvolací súd konštatuje, že úvahy súdu prvej inštancie o tom, že žalovaná nepreukázala nutnosť uzatvorenia poistného, čím neuniesla dôkazné bremeno, sú nepreskúmateľné. Žalovaná v rámci svojho výsluchu uviedla (pojednávanie dňa 10.02.2020), že písomnú poistnú zmluvu so žalobcom neuzavrela, nevedela, že poistenie je súčasťou zmluvy, takáto zmluva s náležitosťami predpokladanými príslušnými ustanoveniami Občianskeho zákonníka súdu ani nebola predložená. V základných podmienkach úveru (bod 1.2 úverovej zmluvy) je len uvedený súbor poistenia B, poplatok za poistenie schopnosti splácať úver v sume 1,35 eura a v bodoch 3.8. a 3.9. úverovej zmluvy je vyhlásenie žalovanej o pristúpení k poistnej zmluve, uzavretej medzi bankou a poisťovňou (bez uvedenia obchodného mena). Z uvedeného nie je odvolaciemu súdu zrejmé, na základe akých preukázaných skutočností dospel súd prvej inštancie k záveru o tom, že uzatvorenie poistenia nebolo podmienkou pre uzatvorenie úverovej zmluvy, keď z obsahu úverovej zmluvy vyplýva, že poistenie bolo priamo zapracované do predtlačenej zmluvy o spotrebiteľskom úvere a z jej formulácie nevyplýva, že by spotrebiteľ mal možnosť poistenie odmietnuť. Možno teda uzavrieť, že predmetné poistenie úveru bolo žalovanej ako spotrebiteľke žalobcom ako veriteľom nanútené a teda pre žalovanú povinné.

22. Odvolací súd konštatuje naplnenie odvolacích dôvodov žalovanej uplatnených aj z dôvodu, že napadnuté rozhodnutie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia a z dôvodu, že súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam.

23. S poukazom na uvedenú argumentáciu odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutom výroku I. spolu so závislým výrokom o nároku na náhradu trov konania z dôvodov uvedených v § 389 ods. 1 písm. b) C. s. p. zrušil a podľa § 391 ods. 1 C.s.p. vec vrátil tomuto súdu na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

24. Po vrátení veci súd prvej inštancie opätovne vec v zrušenom rozsahu preskúma a v tomto rozsahu sa bude zaoberať vecnou a právnou dôvodnosťou žalobcom uplatnených nárokov. Preskúma zákonné náležitosti zmluvy o úvere z hľadiska eurokonformného výkladu príslušných ustanovení zákona o spotrebiteľskom úvere a svoju pozornosť zameria najmä na zistenie, či v prípade predmetnej úverovej zmluvy ide o úver bezúročný a bez poplatkov, aplikáciou príslušných právnych noriem posúdi platnosť poistenia schopnosti splácať úver, pričom sa bude zaoberať aj námietkami žalovanej uplatnenými v konaní. Súd prvej inštancie zohľadní aj argumentáciu odvolacieho súdu uvedenú v tomto zrušujúcom rozhodnutí. Vo veci súd opätovne rozhodne a pri odôvodnení svojho rozhodnutia bude dôsledne postupovať podľa § 220 C. s. p. Súd prvej inštancie okrem iných podstatných náležitostí odôvodnenia uvedie konkrétne zistenia z vykonaných dôkazov a zistený ustálený skutkový stav podriadi pod príslušné právne ustanovenia tak, že vysvetlí, ktoré zo skutkových zistení odôvodňujú aplikáciu práve tejto právnej normy. Súčasne rozhodne aj o trovách prvoinštančného a odvolacieho konania (§ 396 ods. 3 C. s. p.).

25. V zmysle § 391 ods. 3 C. s. p. je súd prvej inštancie právnym názorom odvolacieho súdu viazaný.

26. Senát odvolacieho súdu tento rozsudok prijal pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 C. s. p.).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 420 C. s. p.).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 C. s. p.).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,

c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 C. s. p.).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 C. s. p.).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 C. s. p.).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C. s. p.).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 C. s. p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C. s. p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C. s. p.).

Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 C. s. p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 C. s. p.).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 C. s. p.).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 C. s. p.).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 C. s. p.).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 C. s. p.).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 C. s. p.).